

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Rådet

2003/C 258 E/01

Fælles holdning (EF) nr. 52/2003 af 8. september 2003 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF 1

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 52/2003

fastlagt af Rådet den 8. september 2003

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/.../EF af ... om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF

(2003/C 258 E/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Potentialet for at udnytte kraftvarmeproduktion som en energibesparende foranstaltning er ikke udnyttet optimalt i Fællesskabet på nuværende tidspunkt. Fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme er prioriteret af Fællesskabet — i lyset af kraftvarmeproduktions potentielle fordele, hvad angår besparelser i primærenergiressourcer, undgåelse af netværkstabilitet og nedbringelse af emissioner, bl.a. drivhusgasemissioner. Derudover kan effektiv energiudnyttelse med kraftvarmeproduktion også bidrage positivt til energiforsynings sikkerheden samt EU's og medlemsstaternes konkurrencemæssige stilling. Derfor er det nødvendigt at træffe foranstaltninger for at sikre en bedre udnyttelse af potentialet inden for rammerne af det indre marked for energi.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF ⁽⁵⁾ fastsætter fælles regler for produktion, transmission, distribution og forsyning af elektricitet i det indre marked for elektricitet.
- (3) I grønbogen »På vej mod en europæisk strategi for energiforsynings sikkerhed« fremhæves det, at Den Europæiske Union er ekstremt afhængig af sine eksterne energileve-

rancer, som på nuværende tidspunkt udgør 50 % af behovet, og ifølge fremskrivninger stiger denne andel til 70 % i 2030, hvis de nuværende tendenser fortsætter. Afhængighed af import og stigende importandele kan øge risikoen for forsyningsafbrydelser eller vanskeligheder i forbindelse med forsyningen. Forsynings sikkerhed bør dog ikke opfattes som blot et spørgsmål om at mindske importafhængigheden og øge den indenlandske produktion. Forsynings sikkerhed indebærer en bredere vifte af politiske initiativer, som bl.a. sigter mod at diversificere kilder og teknologier samt forbedre de internationale forbindelser. I grønbogen blev det desuden fremhævet, at energiforsynings sikkerheden er afgørende for en bæredygtig udvikling i fremtiden. Endelig blev det konkluderet i grønbogen, at det er afgørende at vedtage nye foranstaltninger for at mindske energiefterspørgslen for både at mindske energiafhængigheden og at nedbringe drivhusgasemissionerne. I sin beslutning af 15. november 2001 om grønbogen opfordrer Europa-Parlamentet til at indføre incitamenter til fremme af overgangen til effektive energiproduktions anlæg, herunder til kombineret kraftvarmeproduktion.

- (4) Kommissionens meddelelse »En bæredygtig udvikling i Europa for en bedre verden: En EU-strategi for bæredygtig udvikling«, der blev forelagt Det Europæiske Råd på mødet i Göteborg den 15. og 16. juni 2001, udpegede klimaændringer som en af de væsentligste hindringer for bæredygtig udvikling og understregede behovet for at øge udnyttelsen af ren energi og virkelig sætte ind på at mindske energiefterspørgslen.
- (5) En stigning i udnyttelsen af kraftvarmeproduktion, der retter sig mod primærenergi besparelser, vil kunne være en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, der er behov for at iværksætte, hvis Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer skal efterkommes, og af enhver pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere forpligtelser. I sin meddelelse om iværksættelse af det europæiske klimaændringsprogram's første fase udpegede Kommissionen fremme af kraftvarmeproduktion som en af de foranstaltninger, der er nødvendige for at nedbringe drivhusgasemissionerne i energisektoren, og bekendtgjorde, at den havde til hensigt at fremsætte et direktivforslag om kraftvarmeproduktion i 2002.

⁽¹⁾ EFT C 291 E af 26.11.2002, s. 182.

⁽²⁾ EUT C 95 af 23.4.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 244 af 10.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.5.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 8.9.2003 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁵⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37.

- (6) Vigtigheden af kraftvarmeproduktion anerkendes også i Rådets resolution af 18. december 1997 ⁽¹⁾ og i Europa-Parlamentets resolution af 15. maj 1998 ⁽²⁾ om en fællesskabsstrategi til fremme af kombineret kraftvarmeproduktion.
- (7) Rådet støttede i sine konklusioner af 30. maj 2000 og 5. december 2000 Kommissionens handlingsplan om energieffektivitet og udpegede kraftvarmeproduktion som en af de foranstaltninger, der må prioriteres på kort sigt. Europa-Parlamentet opfordrede i sin resolution af 14. marts 2001 om handlingsplanen om energieffektivitet ⁽³⁾ Kommissionen til at forelægge forslag til fælles regler for fremme af kraftvarmeproduktion, hvor dette er miljømæssigt fordelagtigt.
- (8) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽⁵⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁶⁾ fremhæver behovet for at evaluere potentialet for kraftvarmeproduktion i nye anlæg.
- (9) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽⁷⁾ forpligtes medlemsstaterne i forbindelse med nye bygninger med et samlet nytteareal på over 1 000 m² til at sikre, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at installere alternative systemer som kraftvarme vurderes, før der gives byggetilladelse.
- (10) Højeffektiv kraftvarmeproduktion defineres i dette direktiv ved de energibesparelser, som kan opnås ved kombineret produktion i forhold til separat produktion af varme og el. Energibesparelser på mere end 10 % for nye værker berettiger til benævnelsen »højeffektiv kraftvarmeproduktion«. Med henblik på at optimere energibesparelsen og undgå, at besparelserne fortabes, skal der lægges størst mulig vægt på driften af kraftvarmeanheder.
- (11) Ved evalueringen af primærenergibesparelser er det vigtigt at tage hensyn til situationen i medlemsstater, hvor størstedelen af elforbruget dækkes ved import.
- (12) Af hensyn til gennemskueligheden er det væsentligt at vedtage en harmoniseret grundlæggende definition af kraftvarmeproduktion. Hvis kraftvarmeverker er i stand til at producere el eller varme separat, bør denne produktion ikke angives som kraftvarmeproduktion, for så vidt angår udstedelse af oprindelsesgaranti og til statistiske formål.
- (13) For at sikre, at støtten til kraftvarmeproduktion som omhandlet i dette direktiv bygger på efterspørgslen efter nyttevarme og besparelser i forbruget af primærenergi, er det nødvendigt at opstille kriterier for at fastlægge og vurdere energiudnyttelsen ved kraftvarmeproduktion som angivet i den grundlæggende definition.
- (14) På lang sigt bør det overordnede mål for dette direktiv være at indføre en harmoniseret beregning af el fra kraftvarmeproduktion under hensyntagen til de metoder, der er under udvikling i europæiske standardiseringsorganisationer.
- (15) Definitionerne af kraftvarmeproduktion og højeffektiv kraftvarmeproduktion, der anvendes i dette direktiv, hindrer ikke, at der i national lovgivning anvendes andre definitioner til andre formål end i dette direktiv. Det er hensigtsmæssigt at anvende de relevante definitioner i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF herudover og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet ⁽⁸⁾.
- (16) Måling af nyttevarmeproduktionen ved produktionsstedet i kraftvarmeanlægget viser klart, at der er behov for at sikre, at fordelene ved kraftvarmeproduceret nyttevarme ikke forsvinder som følge af store varmetab i distributionsnettet.
- (17) El/varmeforholdet er en teknisk størrelse, der skal defineres for at kunne beregne elmængden fra kraftvarmeproduktion.
- (18) I dette direktiv kan definitionen »kraftvarmeanhed« også omfatte enheder, der kun kan producere enten el eller varme, såsom støttefyring og efterbrændere. Produktion fra sådanne enheder bør ikke betragtes som kraftvarme, for så vidt angår udstedelse af oprindelsesgaranti eller til statistiske formål.
- (19) Definitionen »små kraftvarmeanheder« omfatter bl.a. mikrokraftvarmeproduktion og decentrale kraftvarmeanheder som kraftvarmeanheder, der forsyner isolerede områder eller begrænsede private, kommercielle eller industrielle behov.
- (20) For at øge gennemskueligheden for forbrugerne, så disse kan skelne mellem el fra kraftvarmeproduktion og el produceret på grundlag af andre teknikker, er det nødvendigt at sikre en oprindelsesgaranti for højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af harmoniserede referenceværdier for virkningsgraden. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv ret til at blive omfattet af nationale støtteordninger.
- ⁽¹⁾ EFT C 4 af 8.1.1998, s. 1.
- ⁽²⁾ EFT C 167 af 1.6.1998, s. 308.
- ⁽³⁾ EFT C 343 af 5.12.2001, s. 190.
- ⁽⁴⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.
- ⁽⁵⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.
- ⁽⁶⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.
- ⁽⁷⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.
- ⁽⁸⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33.

- (21) Det er vigtigt, at alle former for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion kan omfattes af en oprindelsesgaranti. Der bør klart skelnes mellem oprindelsesgarantier og salgbare certifikater.
- (22) Med henblik på at sikre kraftvarmeproduktion større markedsandele på mellemlang sigt er det hensigtsmæssigt at kræve, at alle medlemsstaterne vedtager og offentliggør en rapport med en analyse af det nationale potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion, og at rapporten derudover indeholder en særskilt analyse af hindringerne for kraftvarmeproduktion og af de foranstaltninger, der er truffet til at sikre, at garantiordningen er pålidelig.
- (23) Offentlig støtte skal ydes i henhold til fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽¹⁾, herunder for så vidt angår ikke-kumulering af støtte. Disse retningslinjer tillader på nuværende tidspunkt visse former for offentlig støtte, hvis det påvises, at støtteforanstaltningerne gavner miljøet, enten fordi virkningsgraden er særlig høj, eller fordi foranstaltningerne gør det muligt at reducere energiforbruget, eller fordi produktionsmetoden medfører mindre skade på miljøet. Denne støtte vil være nødvendig i nogle tilfælde for at udnytte potentialet for kraftvarmeproduktion yderligere og navnlig for at tage hensyn til behovet for at internalisere eksterne omkostninger.
- (24) Offentlige støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion bør hovedsageligt rettes mod kraftvarme, der dækker en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme og køling.
- (25) Medlemsstaterne opererer med forskellige ordninger for støtte til kraftvarmeproduktion i nationalt regi, herunder investeringsstøtte, skattefritagelse og -nedsættelse eller grønne certifikater og direkte prisstøtte. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at disse ordninger fungerer efter hensigten, indtil der etableres en harmoniseret fællesskabsramme, således at investorernes tillid bevares. Kommissionen har til hensigt at overvåge situationen og rapportere om de erfaringer, der gøres med at anvende nationale støtteordninger.
- (26) For transmission og distribution af el fra højeffektiv kraftvarmeproduktion bør bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 5, i direktiv 2001/77/EF samt relevante bestemmelser i direktiv 2003/54/EF finde anvendelse. Indtil kraftvarmeproducenten bliver privilegeret kunde i henhold til national lovgivning, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/54/EF, bør der fastsættes tariffer i forbindelse med køb af ekstra el, som kraftvarmeproducenterne af og til har behov for, ud fra objektive, gennemsigelige og ikke-diskriminerende kriterier. Navnlig for mindre kraftvarmeenheder kan adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres af højeffektiv kraftvarmeproduktion, lettes, forudsat at Kommissionen modtager meddelelse herom.
- (27) Mikrokraftvarmeenheder på op til 400 kW, der er omfattet af definitionerne i Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel⁽²⁾, kan i almindelighed næppe opfylde mindstekravene til virkningsgrad heri og bør derfor ikke være omfattet heraf.
- (28) Ikke mindst ved revisionen af de administrative procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af kraftvarmeværker bør der tages hensyn til kraftvarmesektorens særlige struktur, som i vidt omfang udgøres af små og mellemstore producenter.
- (29) I lyset af formålet med dette direktiv, som er at skabe en ramme for støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion, er det væsentligt at fremhæve betydningen af et stabilt økonomisk og administrativt miljø for investeringer i nye kraftvarmeværker. Medlemsstaterne bør opfordres til at tage hensyn til dette behov ved at udarbejde støtteordninger, som gælder i mindst fire år, og ved ikke at ændre i de administrative procedurer for ofte osv. Endvidere bør medlemsstaterne opfordres til at sikre, at de offentlige støtteordninger overholder princippet om en gradvis nedsættelse af støtten.
- (30) Den samlede effektivitet og bæredygtighed af kraftvarmeproduktion afhænger af mange faktorer som f.eks. den anvendte teknologi, brændselstyper, belastningskurver, enhedens størrelse og varmens egenskaber. Af praktiske årsager, og fordi forskellige anvendelser af varmeproduktion kræver forskellige temperaturer, og fordi disse samt andre forskelle indvirker på kraftvarmeproduktionens virkningsgrader, kan kraftvarmeproduktion eventuelt opdeles i flere kategorier som f.eks. »industriel kraftvarme«, »kraftvarme til opvarmningsformål« og »landbrugskraftvarme«.
- (31) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper og mål for en ramme for støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion på det indre energimarked, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv er begrænset til mindstekrav for at nå de pågældende mål og går ikke videre, end det er nødvendigt med henblik herpå.
- (32) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽³⁾ —

⁽¹⁾ EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17. Senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at øge energieffektiviteten og forbedre forsyningssikkerheden ved at skabe en ramme til fremme og udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion baseret på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser på det indre energimarked. Ved gennemførelsen af direktivet skal der tages hensyn til specifikke nationale forhold, især hvad angår klima og økonomi.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Direktivet gælder for kraftvarmeproduktion som defineret i artikel 3 og for kraftvarmeteknologier som anført i bilag I.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kraftvarmeproduktion«: samtidig produktion af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi i en og samme proces
- b) »nyttevarme«: varme, der produceres i kombination med elektricitet, med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme eller køling
- c) »økonomisk begrundet efterspørgsel«: den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser gennem andre energiproduktionsprocesser end kraftvarmeproduktion
- d) »el fra kraftvarmeproduktion«: el, der produceres ved en proces, der er knyttet til produktionen af nyttevarme, og beregnes i overensstemmelse med metoden i bilag II
- e) »reserveforsyning af el«: el, der leveres via elnettet, når kraftvarmeproduktionen er afbrudt, herunder i vedligeholdelsesperioder eller ved havari
- f) »el til spidslastforsyning«: el, der leveres via elnettet i tilfælde af, at elforbruget er større end elproduktionen fra kraftvarmeproduktionen
- g) »samlet effektivitet«: den årlige sum af el-, mekanisk energi- og nyttevarmeproduktion divideret med forbruget af

brændsel til varmeproduktionen i en kraftvarmeproduktionsproces og til bruttoelektricitets- og mekanisk energiproduktion

- h) »effektivitet«: effektiviteten beregnet på grundlag af brændslets »effektive brændværdi« (også kaldet »nedre brændværdi«)
- i) »højeffektiv kraftvarmeproduktion«: kraftvarmeproduktion, der opfylder kriterierne i bilag III, litra a)
- j) »referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion«: effektiviteten ved den alternative separate produktion af varme og el, som kraftvarmeproduktionen skal erstatte
- k) »el/varmeforhold«: forholdet mellem el fra kraftvarmeproduktion og nyttevarme ved fuld kraftvarmeproduktion på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed
- l) »kraftvarmeenhed«: en enhed, der kan anvendes til kraftvarmeproduktion
- m) »små kraftvarmeenheder«: produktion fra kraftvarmeenheder med en installeret effekt på mindre end 1 MWe
- n) »samlet kraftvarmeproduktion«: summen af elektricitet, mekanisk energi og nyttevarme fra kraftvarmeproduktion.

Herudover anvendes de relevante definitioner i direktiv 2003/54/EF og 2001/77/EF.

Artikel 4

Effektivitetskriterier for kraftvarmeproduktion

1. Med henblik på bestemmelse af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion i overensstemmelse med bilag III fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 2, senest den (*) harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme. Disse harmoniserede referenceværdier for effektiviteten skal bestå af en matrix af værdier, der er differentieret på grundlag af relevante faktorer, herunder bygningsår, brændselsmiks og klimaforhold, og skal bygge på en veldokumenteret analyse, der bl.a. tager hensyn til data fra drift under realistiske forhold, elektricitetshandel på tværs af grænserne samt anvendte kraftvarmeteknologier i overensstemmelse med principperne i bilag III.

2. I overensstemmelse med proceduren i artikel 14, stk. 2, revurderer Kommissionen de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, jf. stk. 1, første gang den (**) og derefter hvert fjerde år under hensyntagen til den teknologiske udvikling og ændringer i energikildernes andele.

(*) To år efter direktivets ikrafttræden.

(**) Syv år efter direktivets ikrafttræden.

3. Medlemsstater, der gennemfører dette direktiv, inden Kommissionen har fastsat harmoniserede referenceværdier for separat produktion af el og varme jf. stk. 1, bør indtil den i stk. 1 nævnte dato vedtage nationale referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, der skal anvendes til beregning af primærenergibesparelser opnået ved kraftvarmeproduktion i overensstemmelse med metoden i bilag III.

Artikel 5

Oprindelsesgaranti for el fra højeffektiv kraftvarmeproduktion

1. Senest seks måneder efter vedtagelsen af disse værdier sikrer medlemsstaterne på grundlag af de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, at oprindelsesgarantien for el produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion kan garanteres på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som hver medlemsstat fastsætter. De sørger for, at denne oprindelsesgaranti gør det muligt for producenter at dokumentere, at den elektricitet, de sælger, er produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, og at den udstedes med henblik herpå efter anmodning fra producenten.

2. Medlemsstaterne kan udpege et eller flere kompetente organer, der er uafhængige af elproduktions- og eldistributionsaktiviteter, til at overvåge udstedelsen af de i stk. 1 omhandlede oprindelsesgarantier.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente organer indfører ordninger, der kan sikre, at oprindelsesgarantierne er korrekte og pålidelige, og de redegør i den i artikel 10, stk. 1, omhandlede rapport for de foranstaltninger, der er truffet til at sikre garantisystemets pålidelighed.

4. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv ret til at blive omfattet af de nationale støtteordninger.

5. En oprindelsesgaranti skal:

— angive den nedre brændværdi for det brændsel, som den pågældende elektricitet er produceret med, og hvordan den samproducerede varme er udnyttet, samt angive produktionsdatoer og -steder

— angive, hvor meget elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion i henhold til bilag II garantien omfatter

— angive primærenergibesparelserne beregnet i overensstemmelse med bilag III baseret på harmoniserede referenceværdier for effektiviteten fastlagt af Kommissionen, som omhandlet i artikel 4, stk. 1.

Medlemsstaterne kan tilføje andre oplysninger i oprindelsesgarantien.

6. Medlemsstaterne bør gensidigt anerkende sådanne oprindelsesgarantier udstedt i henhold til stk. 1, udelukkende som bevis for de i stk. 5 omhandlede elementer. Enhver afvisning af at anerkende oprindelsesgarantier som et sådant bevis — navnlig af grunde, der vedrører forebyggelse af svig — skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Hvis en medlemsstat nægter at anerkende en oprindelsesgaranti, kan Kommissionen forpligte den pågældende medlemsstat til at anerkende oprindelsesgarantien, navnlig under hensyn til de objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som ligger til grund for anerkendelsen.

Artikel 6

Nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion

1. Medlemsstaterne analyserer deres nationale potentiale for anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion.

2. Analysen skal

— baseres på veldokumenterede videnskabelige data og opfylde kriterierne i bilag IV

— klarlægge alle potentialer for efterspørgsel efter nyttevarme og køling, der er egnede til højeffektiv kraftvarmeproduktion, samt det disponible brændsel og andre energiresourcer, der skal bruges i kraftvarmeproduktionen

— indeholde en separat analyse af mulige hindringer for, at det nationale potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion bliver udnyttet. Analysen skal især omhandle hindringer, der har at gøre med brændselspriser og -omkostninger, adgang til brændsel, elforsyningsnettet, administrative procedurer eller manglende internalisering af eksterne omkostninger i energipriserne.

3. Medlemsstaterne foretager hvert fjerde år, på anmodning af Kommissionen senest seks måneder inden den pågældende frist, en vurdering af, hvor meget de har øget andelen af højeffektiv kraftvarmeproduktion, første gang senest den (*).

Artikel 7

Støtteordninger

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at støtte til kraftvarmeproduktion i både eksisterende og fremtidige enheder baseres på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser på baggrund af de foreliggende muligheder for at mindske energiefterspørgslen ved hjælp af andre økonomisk eller miljømæssigt fordelagtige foranstaltninger såsom anden forbedring af energieffektiviteten.

(*) Tre år efter direktivets ikrafttræden.

2. Med forbehold af traktatens artikel 87 og 88 foretager Kommissionen en evaluering af anvendelsen af støttemekanismer i medlemsstaterne, hvorefter kraftvarmeproducenter på grundlag af bestemmelser udstedt af de offentlige myndigheder modtager direkte eller indirekte støtte, som kan virke begrænsende på handelen.

Kommissionen undersøger, om disse ordninger bidrager til virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 6 og artikel 174, stk. 1.

3. Kommissionen forelægger i den i artikel 11 omhandlede rapport en veldokumenteret analyse af erfaringerne med anvendelsen og sameksistensen af de forskellige støttemekanismer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Rapporten skal indeholde en vurdering af, i hvor høj grad det er lykkedes ved hjælp af støtteordningerne at fremme brugen af højeffektiv kraftvarmeproduktion gennem udnyttelse af de i artikel 6 omhandlede nationale potentialer, herunder ordningernes omkostningseffektivitet. Rapporten skal endvidere redegøre for, i hvilken udstrækning støtteordningerne har medvirket til at skabe stabile betingelser for investeringer i kraftvarmeproduktion.

Artikel 8

Spørgsmål vedrørende elforsyningsnettet og tariffen

1. Med henblik på at sikre transmission og distribution af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion finder bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 5, i direktiv 2001/77/EF samt de relevante bestemmelser i direktiv 2003/54/EF anvendelse.

2. Indtil kraftvarmeproducenten bliver privilegeret kunde i henhold til national lovgivning, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/54/EF, bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at køb af elektricitet til reserveforsyning til spidslastforsyning finder sted på grundlag af offentliggjorte tariffer og betingelser og forpligtelser.

3. Medlemsstaterne kan især lette adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres af højeffektive små kraftvarmeanheder, forudsat at de giver Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 9

Administrative procedurer

1. Medlemsstaterne eller de kompetente organer, medlemsstaterne har udpeget, vurderer de gældende nationale love og administrative bestemmelser om procedurer for meddelelse af bevillinger eller de øvrige procedurer, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2003/54/EF, vedrørende opførelse af højeffektive kraftvarmeanheder.

En sådan vurdering skal foretages med det formål

a) at tilskynde til udformning af kraftvarmeanheder, der opfylder økonomisk begrundet efterspørgsel efter nyttevarmeproduktion, og at undgå at producere mere varme end nyttevarme

b) at fjerne lovgivningsmæssige og andre hindringer for øget kraftvarmeproduktion

c) at forenkle og fremskynde procedurerne på det relevante forvaltningsniveau, og

d) at sikre, at reglerne er objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende samt i fuld overensstemmelse med de særlige karakteristika ved de forskellige kraftvarmeteknologier.

2. For så vidt det er hensigtsmæssigt i forbindelse med de nationale love og administrative bestemmelser, oplyser medlemsstaterne om de fremskridt, der er gjort, navnlig for så vidt angår:

a) samordning mellem de forskellige forvaltningsorganer med hensyn til frister, modtagelse og behandling af bevillingsansøgninger

b) muligheden for særlige retningslinjer for de projekter, der er omhandlet i stk. 1, og gennemførligheden af en hurtig planlægningsordning for producenter af kraftvarme, og

c) udpegelse af myndigheder, der skal optræde som mæglere i tvister mellem bevillingsmeddelende myndigheder og bevillingsansøgere.

Artikel 10

Medlemsstaternes rapporter

1. Senest den (*) offentliggør medlemsstaterne en rapport, der indeholder resultaterne af den analyse og de vurderinger, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 1, og artikel 9, stk. 1 og 2.

2. Hvert fjerde år, første gang senest den (**), offentliggør medlemsstaterne på anmodning af Kommissionen senest seks måneder inden den pågældende frist en rapport med resultatet af den vurdering, som er omhandlet i artikel 6, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sender, første gang inden udgangen af december 2004 med data for året 2003 og derefter på årsbasis, Kommissionen statistikker over den nationale produktion af el og varme fra kraftvarmeproduktion, opgjort efter metoden i bilag II.

De fremsender ligeledes årlige statistikker over kraftvarmekapaciteten og det anvendte brændsel. Medlemsstaterne kan også fremsende statistikker over primærenergibesparelser, der er opnået ved anvendelse af kraftvarmeproduktion, jf. metoden i bilag III.

(*) To år efter direktivets ikrafttræden.

(**) Tre år efter direktivets ikrafttræden.

Artikel 11

Kommissionens rapport

På grundlag af de rapporter, der forelægges i medfør af artikel 10, gennemgår Kommissionen anvendelsen af direktivet, og forelægger hvert fjerde år, første gang senest den (*), en statusrapport om direktivets gennemførelse for Europa-Parlamentet og Rådet. Statusrapporten skal navnlig:

- a) gøre rede for, i hvor høj grad de nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion, som omhandlet i artikel 6, er udnyttet
- b) vurdere, i hvilket omfang de regler og procedurer, der udgør grundbetingelserne for kraftvarmeproduktionen i det indre energimarked, er fastsat på grundlag af objektive, gennemskuelige og ikke-diskriminerende kriterier, under hensyntagen til fordelene ved kraftvarmeproduktion
- c) gøre rede for erfaringerne med anvendelsen og sameksistensen af forskellige støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion
- d) revurdere referenceværdierne for virkningsgraden for separat produktion af el og varme med udgangspunkt i den aktuelle teknologi.

Kommissionen forelægger sammen med rapporten yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis det er hensigtsmæssigt.

Artikel 12

Alternative beregninger

1. Indtil udgangen af 2010 og forudsat, at Kommissionens godkendelse indhentes forud, kan medlemsstaterne benytte andre metoder end den, der er anført i bilag II, litra b), til at fratrække eventuel elproduktion, der ikke stammer fra en kraftvarmeproduktionsproces, fra de rapporterede tal. Med henblik på artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 3, fastlægges elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion imidlertid i overensstemmelse med bilag II.

2. Medlemsstaterne kan beregne primærenergibesparelsen ved produktion af el og varme samt mekanisk energiproduktion i overensstemmelse med bilag III, litra c), uden at bilag II anvendes til at udelukke den separate produktion af kraft og varme inden for samme proces. En sådan produktion kan betragtes som højeffektiv kraftvarmeproduktion, forudsat at den opfylder effektivitetskriterierne i bilag III, litra a), og forudsat at den samlede virkningsgrad er over 70 %, når der er tale om kraftvarmeanheder med en elkapacitet på over 25 MW. Med henblik på udstedelse af en oprindelsesgaranti

(*) Fire år efter direktivets ikrafttræden.

og til statistiske formål fastlægges elektricitetsmængden fra sådan kraftvarmeproduktion dog i overensstemmelse med bilag II.

3. Indtil udgangen af 2010 kan medlemsstater, der anvender alternative metoder, definere kraftvarmeproduktion som højeffektiv kraftvarmeproduktion uden at undersøge, om kraftvarmeproduktionen opfylder kriterierne i bilag III, litra a), hvis det er anerkendt på nationalt plan, at den kraftvarmeproduktion, der defineres ved en sådan alternativ beregningsmetode, i gennemsnit opfylder kriterierne i bilag III, litra a). Hvis der er udstedt en oprindelsesgaranti for en sådan produktion, må effektiviteten af kraftvarmeproduktionen angivet på garantien ikke overskride tærskelværdierne for kriterierne i bilag III, litra a), medmindre beregninger udført i henhold til bilag III giver et andet resultat. Med henblik på udstedelse af en oprindelsesgaranti og til statistiske formål fastlægges elektricitetsmængden fra sådan kraftvarmeproduktion imidlertid i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 13

Revision

1. De tærskelværdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, jf. bilag II, litra a), tilpasses til den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

2. De tærskelværdier, der benyttes til beregning af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser, jf. bilag III, litra a), tilpasses den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 15

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den (**). De underretter straks Kommissionen herom.

(**) To år efter dets ikrafttræden.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 16

Ændring af direktiv 92/42/EØF

I artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/42/EØF, tilføjes følgende led:

»— kraftvarmeanheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/.../EF af ... om fremme af fjernvarmeproduktion baseret på nyttevarmeefterspørgsel i det indre energimarked (*)

(*) EUT L ...«.

Artikel 17

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

*BILAG I***KRAFTVARMETEKNOLOGIER, DER ER OMFATTET AF DETTE DIREKTIV**

- a) Combined cycle-gasturbine med varmegenvinding
 - b) Damp turbine med modtryksdrift
 - c) Damp turbine med kondensation og dampudtag
 - d) Gasturbine med varmegenvinding
 - e) Forbrændingsmotor
 - f) Mikroturbiner
 - g) Stirlingmotor
 - h) Brændselscelle
 - i) Dampmaskine
 - j) Rankine kredsproces med organisk medium
 - k) Anden teknologi eller kombination af teknologier, der falder inden for definitionen i artikel 3, litra a).
-

BILAG II

BEREGNING AF EL PRODUCERET VED KRAFTVARME

De værdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, fastsættes på grundlag af den forventede eller faktiske drift af enheden ved normal brug.

a) El produceret ved kraftvarme ansættes til den samlede årlige elproduktion fra enheden målt ved hovedgeneratorernes afgangsklemmer:

- i) i kraftvarmeanheder af type b), d), e), f), g) og h), jf. bilag I, med en af medlemsstaterne fastsat årlig samlet virkningsgrad på mindst 75 % og
- ii) i kraftvarmeanheder af type a) og c), jf. bilag I, med en af medlemsstaterne fastsat årlig samlet effektivitet på mindst 80 %.

b) For kraftvarmeanheder med en årlig samlet virkningsgrad på mindre end værdien i litra a), nr. i) (kraftvarmeanheder af type b), d), e), f), g) og h), jf. bilag I), eller en årlig samlet virkningsgrad på mindre end værdien i litra a), nr. ii) (kraftvarmeanheder af type a) og c), jf. bilag I), beregnes kraftvarmeproduktionen efter følgende formel:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

hvor:

E_{CHP} er elmængden fra kraftvarmeproduktion

C er el/varmeforholdet

H_{CHP} er nyttevarmemængden fra kraftvarmeproduktion (i denne forbindelse beregnet som den samlede varme-produktion minus al varme, der produceres i separate kedler eller ved udtag af fri damp fra dampgeneratoren før turbinen).

Beregningen af el produceret ved kraftvarme skal baseres på det faktiske el/varmeforhold. Hvis det faktiske el/varmeforhold i en kraftvarmeanhed ikke er kendt, kan nedenstående standardværdier benyttes for enheder af type a), b), c), d) og e), jf. bilag I, men den beregnede kraftvarme-el må ikke være større end enhedens samlede elproduktion:

Type	Standard el/varmeforhold, C
Combined cycle-gasturbine med varmegenvinding	0,95
Dampturbine med modtryksdrift	0,45
Dampturbine med kondensation og dampudtag	0,45
Gasturbine med varmegenvinding	0,55
Forbrændingsmotor	0,75

Hvis medlemsstaterne indfører standardværdier for el/varmeforholdet for enheder af type f), g), h), i), j) og k), jf. bilag I, skal de offentliggøre dem og give Kommissionen meddelelse herom.

- c) Hvis en del af energiindholdet i det brændsel, der benyttes til kraftvarmeproduktionen, kan genvindes i kemikalier og genanvendes, kan denne del fratrækkes brændselsforbruget, inden den samlede effektivitet i litra a) og b) beregnes.
- d) Medlemsstaterne kan bestemme el/varmeforholdet som forholdet mellem elektrisk energi og nyttevarme ved kraftvarmeproduktion ved lavere kapacitet på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed.
- e) Medlemsstaterne kan anvende andre indberetningsperioder end et år i forbindelse med beregningerne i henhold til litra a) og b).

BILAG III

METODE TIL BESTEMMELSE AF EFFEKTIVITETEN AF KRAFTVARMEPRODUKTIONSPROCESSEN

De værdier, der benyttes til beregning af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser, fastsættes på grundlag af den forventede eller faktiske drift af enheden under normale forhold.

a) Højeffektiv kraftvarmeproduktion

Med henblik på dette direktiv skal højeffektiv kraftvarmeproduktion opfylde følgende kriterier:

- Kraftvarmeproduktionen fra kraftvarmeeenheder skal føre til primærenergibesparelser beregnet i overensstemmelse med litra b), på mindst 10 % i forhold til referenceværdien for separat produktion af el og varme.
- Produktionen fra små kraftvarmeeenheder, som giver primærenergibesparelser, kan betegnes som højeffektiv kraftvarmeproduktion.

b) Beregning af primærenergibesparelser

Primærenergibesparelsen ved kraftvarmeproduktion som defineret i bilag II beregnes ved hjælp af nedenstående formel:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H\eta}{Ref H\eta} + \frac{CHP E\eta}{Ref E\eta}} \right) \times 100 \%$$

hvor:

PES er primærenergibesparelsen

CHP H η er varmeeffektiviteten ved kraftvarmeproduktionen defineret som den årlige nyttevarmeproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af nyttevarme og elektricitet produceret ved kraftvarme

Ref H η er referenceværdien for effektiviteten ved separat varmeproduktion

CHP E η er eleffektiviteten ved kraftvarmeproduktionen defineret som den årlige kraftvarmeproducerede elektricitet divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af nyttevarme og elektricitet produceret ved kraftvarme. Hvis en kraftvarmeeenhed producerer mekanisk energi, kan den årlige elektricitetsmængde fra kraftvarmeproduktion forøges med et supplerende element, der udgøres af den mængde elektricitet, der svarer til mængden af mekanisk energi. Et sådant supplerende element giver ikke ret til at udstede oprindelsesgarantier i henhold til artikel 5

Ref E η er referenceværdien for effektiviteten ved separat elproduktion.

c) Beregning af energibesparelser efter alternative metoder i henhold til artikel 12, stk. 2

Hvis primærenergibesparelserne for en proces beregnes i henhold til artikel 12, stk. 2, beregnes primærenergibesparelserne efter formelen i litra b) i dette bilag, idet:

»CHP H η « ændres til »H η « og

»CHP H η « ændres til »E η «,

hvor:

H η er varmeeffektiviteten ved processen defineret som den årlige varmeproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af varme og elektricitet

E η er eleffektiviteten ved processen defineret som den årlige elproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af varme og elektricitet. Hvis en kraftvarmeeenhed producerer mekanisk energi, kan den årlige elektricitetsmængde fra kraftvarmeproduktion forøges med et supplerende element, der udgøres af den mængde elektricitet, der svarer til mængden af mekanisk energi. Et sådant supplerende element giver ikke ret til at udstede oprindelsesgarantier i henhold til artikel 5.

d) Medlemsstaterne kan anvende andre indberetningsperioder end et år i forbindelse med beregningerne i henhold til litra b) og c) i dette bilag.

e) Referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme

Effektiviteten ved den separate produktion af el og varme, som kraftvarmeproduktionen skal erstatte, fastsættes efter principperne for fastsættelse af referenceværdierne for separat produktion af el og varme, jf. artikel 4, stk. 1, og formelen i litra b).

Referenceværdierne for effektiviteten fastsættes efter følgende principper:

- 1) For kraftvarmeanheder, jf. definitionen i artikel 3, tages der ved sammenligningen med separat elproduktion udgangspunkt i princippet om sammenligning inden for samme brændselskategori.
 - 2) Hver kraftvarmeanhed sammenlignes med den bedste tilgængelige og økonomisk begrundede teknologi for separat produktion af el og varme på markedet i det år, hvor kraftvarmeanheden blev bygget.
 - 3) Referenceværdierne for effektiviteten af kraftvarmeanheder, der er over ti år gamle, fastsættes på grundlag af referenceværdierne for enheder, der er ti år gamle.
 - 4) Referenceværdierne for effektiviteten af separat produktion af el og varme afspejler de klimatiske forskelle mellem medlemsstaterne.
-

BILAG IV

**KRITERIER FOR ANALYSEN AF NATIONALE POTENTIALER FOR HØJEFFEKTIV
KRAFTVARMEPRODUKTION**

- a) Analysen af de nationale potentialer i artikel 6 skal omhandle:
- hvilken brændselstype der sandsynligvis skal benyttes til at udnytte potentialet for kraftvarmeproduktion, herunder overvejelser om mulighederne for at øge brugen af vedvarende energikilder på de nationale varme-markeder via kraftvarmeproduktion
 - hvilken type kraftvarmeteknologi, jf. bilag I, der sandsynligvis vil blive benyttet til at udnytte det nationale potentiale
 - hvilken type separat produktion af el og varme eller, hvor det er muligt, produktion af mekanisk energi, der forventes afløst af højeffektiv kraftvarmeproduktion
 - hvordan potentialet fordeles mellem modernisering af eksisterende kapacitet og opførelse af ny kapacitet.
- b) Analysen skal indeholde passende mekanismer til vurdering af omkostningseffektiviteten — målt ved primærenergi-besparelser — ved at øge den højeffektive kraftvarmeproduktions andel af den nationale energiproduktion. I analysen af omkostningseffektiviteten skal der ligeledes tages højde for de nationale forpligtelser, de enkelte medlemsstater har påtaget sig inden for rammerne af de klimapolitiske forpligtelser, der er accepteret af Fællesskabet i henhold til Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.
- c) I analysen af det nationale kraftvarmepotentiale anføres potentialet frem til hhv. 2010, 2015 og 2020, hvor det er muligt med respektive omkostningsskøn.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 24. juli 2002 et forslag ⁽¹⁾ på grundlag af traktatens artikel 175, stk. 1.
2. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse ⁽²⁾ den 26. februar 2003. Regionsudvalget afgav udtalelse den 9. april 2003 ⁽³⁾.
3. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsudtalelse ⁽⁴⁾ den 13. maj 2003, hvori det godkendte 74 ændringer. På baggrund af denne udtalelse forelagde Kommissionen et ændret forslag den ... 2003 ⁽⁵⁾.
4. Rådet vedtog sin fælles holdning den 8. september 2003 i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. FORMÅLET MED FORSLAGET

5. Formålet med dette forslag er at skabe en ramme, som kan støtte og lette opførelsen og driften af kraftvarmeværker de steder, hvor der findes eller forventes at opstå et behov for nyttevarme. Det specifikke formål er endvidere
 - på kort sigt: at konsolidere bestående og — hvor dette er muligt — fremme nye, højeffektive kraftvarmeværker på det indre energimarked, navnlig gennem oprindelsesgaranti, adgang til støtteordninger og adgang til forsyningsnettet
 - på mellemlang til lang sigt: at skabe de nødvendige rammer (navnlig gennem fastlæggelse af referenceværdier for virkningsgraden) for at sikre, at højeffektiv kraftvarmeproduktion udgør et nøgleelement i bestræbelserne på at øge energieffektiviteten og energibesparelserne. Ved at opstille en ramme, som fremmer kraftvarmeproduktion, vil denne kunne bidrage til at skabe et mere varieret og energieffektivt forsyningssystem i Fællesskabet.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

6. De vigtigste ændringer, som Rådet har foretaget, er følgende:
 - Afklaring af direktivets *formål* (artikel 1 og hele direktivet): Målet om at øge energieffektiviteten og forbedre forsyningssikkerheden skal nås ved at fremme »højeffektiv« kraftvarmeproduktion.
 - *Definitioner* (artikel 3): Den fælles holdning indeholder de definitioner, der er nødvendige for at forstå forslagens bestemmelser, og den tydeliggør og forenkler dem i sammenhæng med de dispositive bestemmelser.
 - *Effektivitetskriterier* (artikel 4): I Kommissionens forslag opfordres medlemsstaterne til at vedtage referenceværdier for virkningsgraden ved separat produktion af varme og elektricitet, mens den fælles holdning gør det klart, at det er op til Kommissionen — på grundlag af metoden til bestemmelse af virkningsgraden ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser i bilag III (efter udvalgsproceduren i artikel 14) — at fastsætte harmoniserede *referenceværdier* for virkningsgraden ved separat el- og varmeproduktion.

⁽¹⁾ EFT C 291 E af 26.11.2002, s. 182.

⁽²⁾ EUT C 95 af 23.4.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 244 af 10.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C ...

⁽⁵⁾ Endnu ikke modtaget.

- *Oprindelsesgaranti (artikel 5)*: Medlemsstaterne sikrer på grundlag af harmoniserede *referenceværdier* for virkningsgraden, at der kan udstedes en oprindelsesgaranti, således at producenter kan dokumentere, at elektriciteten er produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion. Denne garanti bør anerkendes gensidigt af medlemsstaterne udelukkende som bevis, der ikke i sig selv indebærer handel. Ordninger vedrørende oprindelsesgaranti medfører ikke i sig selv ret til at nyde godt af nationale støttemekanismer, som er indført i forskellige medlemsstater.
- *Forsyningsnet og tariffer (artikel 8)*: For at skabe klarhed for så vidt angår forholdet mellem dette direktiv og direktiv 2001/77/EF samt direktiv 2003/54/EF, fastlægges det i den fælles holdning, at for så vidt angår transmission og distribution af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion gælder artikel 7 (stk. 1, 2 og 5) i direktiv 2001/77/EF om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder samt de relevante bestemmelser i direktiv 2003/54/EF, men medlemsstaterne kan lade adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres af højeffektive mindre kraftvarmeenheder.
- *Medlemsstaternes og Kommissionens rapporter (artikel 10 og 11)*: Disse bestemmelser er nu gjort mere konsekvente og udgør ikke længere så stor en byrde.
- *Alternative beregninger (artikel 12)*: For at skabe den nødvendige fleksibilitet kan medlemsstaterne på visse nærmere betingelser benytte andre metoder eller definitioner end dem, der er omhandlet i bilag II, eller definere højeffektiv kraftvarmeproduktion på et andet grundlag end det, der er nævnt i bilag III. Imidlertid står det klart, at en oprindelsesgaranti kun kan udstedes i overensstemmelse med bilag II og III.
- *Revision af tærskelværdier (artikel 13)*: De værdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, jf. bilag II, og de værdier, der benyttes til beregning af virkningsgraden ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser, jf. bilag III, kan revideres efter udvalgsproceduren.
- *Udvalgsprocedure (artikel 14)*: Med henblik på yderligere tilpasning af reference- og tærskelværdier til blandt andet tekniske fremskridt indholder den fælles holdning bestemmelser om en udvalgsprocedure.
- *Bilag II (Definition af el, der er produceret ved kraftvarme)*: Medlemsstaterne har fået mere fleksibilitet for så vidt angår alternativ fastsættelse af el/varmeforholdet, fratrækning af den andel af energien, der genvindes i kemikalier, og rapportperioderne i dette bilag.
- *Bilag III (Metode til bestemmelse af virkningsgraden af kraftvarmeproduktion)*: Ud fra princippet om, at kraftvarmeenheder skal sammenlignes med referenceværdier, der afspejler den bedste tilgængelige og økonomisk begrundede teknologi på markedet i det år, hvor kraftvarmeenheden blev bygget (enheder, der er over ti år gamle, skal sammenlignes med værdier for ti år gamle enheder), er kriteriet for højeffektiv kraftvarmeproduktion primærenergibesparelser på mindst 10 %. Bilaget indeholder også den formel, der skal bruges af medlemsstater, der benytter alternative beregningsmetoder.

IV. ACCEPTEREDE ÆNDRINGER

7. Ud af Parlamentets 74 ændringer har Rådet accepteret følgende 25 ændringer for så vidt angår substansen, delvis eller i princippet.

Betragtninger

Ændring 3: erindrer om, at Europa-Parlamentet opfordrer til, at der indføres incitamenter til fremme af overgangen til effektive energiproduktionsanlæg, herunder kombineret kraft og varme (betragtning 3).

Ændring 10: erindrer om, at der for at forbedre den energimæssige ydeevne i bygninger på over 1 000 m² skal tages hensyn til vurderingen af alternative systemer som kombineret kraftvarme-produktion, før der gives byggetilladelse (betragtning 9).

Ændring 12: specificerer, at der indføres kriterier for at fastlægge energiudnyttelsen ved kraftvarme-produktion (betragtning 13).

Ændring 15 (delvis): Henvisningen til en tærskelværdi på 50 MW med henblik på eventuelt at få fordel af offentlige støtteordninger udgår (betragtning 24).

Ændring 69 (delvis): præciserer, at direktivets langsigtede mål, dvs. fastlæggelse af en harmoniseret beregning af elektricitet fra kraftvarmeproduktion, bør videreføres under hensyntagen til metoder som dem, der er ved at blive udviklet af europæiske standardiseringsorganisationer. Det er også i overensstemmelse med ændring 13 og 78 (betragtning 14).

Ændring 18: Fjernelsen af henvisningen til tre forskellige kategorier af kraftvarmeproduktion defineret på grundlag af temperaturniveauer er i overensstemmelse med ændring 22 (betragtning 30).

Artikler

Ændring 20 (delvis): præciserer, at direktivets formål er at øge energivirkningsgraden og forbedre forsyningssikkerheden ved at skabe en ramme til fremme og udvikling af højeffektiv kraftvarme-produktion baseret på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser (artikel 1).

Ændring 22, 26 og 27: Fjernelsen af definitionerne af industriel kraftvarme, opvarmningskraftvarme og landbrugskraftvarme samt af definitionerne af fjernvarme og fjernkøling gør definitionen af kraftvarmeproduktionsprocessen klarere (artikel 3).

Ændring 24: præciserer, at der for så vidt angår definitionen af »nyttevarme« forstår varme, der produceres i forbindelse med en kraftvarmeproduktionsproces for at tilfredsstille en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme eller afkøling.

Ændring 41 og 42 (delvis): præciserer, at Kommissionen skal fastlægge harmoniserede reference-værdier for separat produktion af elektricitet og varme i overensstemmelse med den forskrifts-procedure, der fastlægges i direktivet (artikel 4, stk. 1, artikel 11 og 13).

Ændring 58: Kravet om, at medlemsstaterne skal fastlægge referenceværdier for virkningsgraden og principper for fastsættelse af de nationale referenceværdier for virkningsgraden ved separat el- og varmeproduktion, udgår (artikel 10).

Ændring 62: fjerner henvisningen til eventuel yderligere harmonisering af kriterierne for bestemmelse af kraftvarmeproduktionens virkningsgrad (artikel 11).

Ændring 63: fastlægger en udvalgsprocedure for revision og tilpasning (artikel 14).

Ændring 68: fastlægger de nærmere enkeltheder i forbindelse med beregningsmetoden for den samlede effektivitet (bilag II, litra c)); denne ændring er også i overensstemmelse med ændring 69 (jf. betragtning 14).

Ændring 45: specificerer indholdet af analysen af det nationale potentiale for højeffektiv kraftvarme-produktion (bilag IV, litra a)).

Ændring 73: er i overensstemmelse med ændring 22 (bilag IV, litra a)).

Ændring 46: Der indføres bestemmelse om, at der skal foretages en vurdering af omkostnings-effektiviteten — målt som primærenergibesparelser — ved at øge den højeffektive kraftvarmeproduktions andel af den nationale energiproduktion (bilag IV, litra b)).

Ændring 48: fastslår, at potentialerne frem til 2010, 2015 og 2020 i analysen af det nationale kraftvarmepotentiale skal anføres hver for sig og om muligt med tilhørende omkostningsskøn (bilag IV, litra c)).

V. ÆNDRINGER, SOM IKKE ER INDARBEJDET

8. Rådet er af den opfattelse, at ændring 1, 2, 5-9, 11, 14, 16-17, 19, 21, 23, 83, 25, 28, 29, 31, 32, 33, 34-38, 40, 43, 44, 47, 49, 50, 51, 52, 54-57, 60, 61, 64-67, 70, 84, 85, 71, 72 og 74 enten ikke er logiske i forhold til direktivet (f.eks. 1, 11, 14, 21, 25, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 55, 56, 67, 70 og 71), er for restriktive (f.eks. 17, 36, 37, 47, 57 og 60), søger at pålægge indførelse af nationale mål (f.eks. 5, 6, 7, 8, 9, 19, 43, 84 og 49), ikke er i overensstemmelse med direktivets anvendelsesområde (f.eks. 2, 15, 16, 50, 54, 64, 65, 66, 72 og 74), eller allerede er dækket af eksisterende bestemmelser (f.eks. 23, 83, 35, 38, 40, 44, 51, 52, 58 og 61), og har derfor besluttet ikke at indarbejde dem i sin fælles holdning. Kommissionen har afvist følgende ændringer: 1, 2, 5, 7, 8, 9, 11, 14, 16, 20, 21, 29, 31, 38, 41, 43, 49, 51, 52, 56, 70, 72, 74, 84 og 85.
-